

SENDİKACILIĞI KİM İTİBARSIZLAŞTIRDI?

Aydınlık Gazetesi, 6 Haziran 2015

Yıldırım Koç

Bazı meslekler ve işler kamuoyunun gözünde itibarlıdır. Öğretmenlik, hekimlik öyledir. İşini iyi yapan bir torna ustası, bir sürücü, bir iş makinesi operatörü de toplumda itibar görür.

Peki, günümüzde sendikacılık itibarlı bir iş mi?

2013 yılında bir sendikaya genel başkan seçilen kişi, bir yakınının, “iyi iyi, malı götürürsün artık,” dediğini anlatmıştı.

Günümüzde kaç sendikacı, bir toplulukta, göğsünü gere gere sendikacı olduğunu söyleyebiliyor? Hele hele Türk Metal’in yaptıkları, Türk-İş’in Türk Metal’e sahip çıkışı karşısında hangi sendikacı “meslek” kabul ettiği işi övünerek anlatır?

Yanıtı siz biliyorsunuz; söylememe gerek yok.

Peki, niçin böyle oldu? Bundan kim sorumlu?

Sendikalardaki yolsuzluk iddialarını ve belgeleriyle yanlış uygulamaları en fazla yazan kişiyim. Bunları yazmasaydım daha mı iyi olacaktı? Suçlu ben miyim, benim gibiler mi?

KOL KIRILIRSA VÜCUT ZARAR GÖRÜR

Yoksa suçlu bazı sendikacılar mı? Bu sendikacıların yanlışlıklarını görmelerine rağmen, bu olayları örtmeye çalışanlar mı? “Kol kırılır, yen içinde kalır” anlayışıyla suç ortaklığını kabullenenler mi?

Günümüzün işçisi 50 yıl öncesinin işçisi değil.

Günümüzde bilgiye erişim çok kolaylaştı. Eğitim düzeyi geçmişle kıyaslanamayacak kadar gelişmiş işçiler, internet üzerinden haberleşiyor, bilgi aktarımı yapıyor. Hiçbirşey gizli kalmıyor.

O zaman sendikacının adam gibi yaşaması ve davranması gerekli. Yoksa kendisine de, örgütüne de zarar verir. Ayrıca rezil olur, istihbarat örgütlerinin burnu halkalı ayısına döner.

Bir eski sendikacının üzerinde Türkiye’de 88 tapu gözüküyor. Birinci dereceden akrabalarının üzerindeki tapu sayısı da 202. Ailenin Türkiye’de sahip olduğu ev, arsa, tarla, vb. 290 tapuya ancak sığmış. Bir de başka ülkelerdekiler var.

Bunu günümüz koşullarında ne kadar gizleyebilirsiniz? Bu kadar malvarlığının nasıl elde edildiğini sorgulayan kişinin bu sendikacıya da, bu sendikacıyı aralarına kabul eden diğer sendikacılara da güveni, saygısı kalır mı?

Bir kadın ABD Büyükelçiliği’ne vize için başvuruyor. Vize alabilmek için verdiği banka hesap cüzdanında gözükken para yaklaşık 20 milyon ABD Doları karşılığı. Vize görevlisi, uyuşturucu işi mi, kara para aklama çabası mı diye incelemeye alıyor. Bir sendikacının kızı çıkıyor.

Bu kız herhalde kendi kazanmadı bu parayı. Peki, bu kızın babası bir ilimizde cami yaptıırırsa, bu günahını affettirebilir mi? Bunlar duyulmaz mı?

Bir yılda 365 gün var. Peki, bazı sendikacılar bir yılda 376 gün harcırah alırlarsa, ne yapacaksınız?

SENDİKAYA ÖDETTİRİLEN KONSOMATRİS ÜCRETİ

Ankara’da bir pavyona gidip, sendika genel merkezi adına “rakı, meze, artist şampanyası” diye fatura alan sendikacının, bu faturayı ödeyen mali sekreterin sendikacıların itibar kaybetmesinde hiç mi suçu yok?

Otobüs faturaları üzerinde tahrifat yaparak kendi sendikasını soyan ahlaksızlar, lacivertlerini giyip dolaştıklarında itibar sahibi olabilir mi?

Ya işçiyi koyun gibi gören, işçiyi düşük ücretlere mahkum etmede patronlarla anlaşılan, hakkını arayan işçileri patronların yardımıyla işten attıran, hükümetlere yalakalık eden sendikacılara ne demeli?

Sendikada ahlak dışı ilişkiler kuranların sendikacılığa zararları daha mı az?

Lacivertleri çekip aşırı lüks arabalara binmek hırsızlığı örter mi?

Bu liste o kadar uzun ki!

Sendikacıların itibar kazanması için, bu pisliklere bulaşmış olanların sendikalardan temizlenmesi gerekiyor.

Kriz derinleştikçe bunlar iyice teşhir olacak ve tepki gelişecek.

Sendikalar ya temizlenecek, ya da iyice itibarsızlaşacak.